

Tình Yêu Là Muôn Thuở Gửi Về Em Bài Thơ

Sáng, anh hái hoa vàng / để trên bàn, em ngắm...

Trưa, anh đi hứng nắng / vào chải tóc cho em. Chiều, xong bữa, là đêm, trăng lên, thêm chiều trái...

Xưa, có đôi trai gái - người đọc sách, người thì / quay tơ cưỡi miếng chi / nụ môi hồng thơm ngát...

Đời thái bình, an lạc, mãi mãi là giấc mơ...Anh cầm đầu võng đưa / ru em vào giấc mộng...

Ngực em gờn gợn sóng, áo bà ba gió bay /anh để nhẹ bàn tay / vuốt em cho biển lặng...

Vậy mà anh xa vắng, tưởng em nằm trong thơ!

*

Bốn bốn năm như mơ...

Bốn bốn năm đời đổi, nước non mình chơi với! Nước non mình biển dâu! Ước nguyện chỉ một câu:

"Qua Đình mình ngả nón...". Tóc em xanh mấy ngọn, anh cầm đi, đi xa, sáng sớm rồi chiều tà...

Biển bao la bao la...Biển bao la là biển! Tình bao la Quê Hương! Nhiều người qua đại dương...

Nhiều con thuyền đã vỡ...Nhiều cù lao hoang đó, hoa vàng hay trăng khuya?

Em ơi anh ngủ mê, sáng trăng cài bên cửa...Tình Yêu Là Muôn Thuở, gửi về em bài thơ...

Trần Văn Lệ

